

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felüls szerkesztő és laptulajdonos:
ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Gyulafehérvárt, 1896 oktob. 5.

Politikai pártalakulásunk azon idejét értük el, melyben az alkotmányos polgárság egyöntetű határozott nyilatkozatot van hivatva tenni.

Legszentebb alkotmányos jogunk gyakorlására nyílt útunk, megmutatva azt, hogy mi azon haladásnak, melyet az 1867 alap teremtetett útját nem álljuk, sőt azt fejleszteni ohajtjuk. —

Bezáródtak az országház ajtai, s megnyílt jogunk arra, miként új választással elismerjük és méltassuk a mult országgyűlés azon munkáját, melylyel a haza jólétére, alkotmányunk fejlesztésére irányuló törvényeinket meghozta.

Nagy munka volt, s mint minden nagy és terhes feladatnak időre van szüksége, még pedig békés időre, hogy a már megkezdett munka befejezést nyerhessen és hogy tovább nem haladhattunk, hogy a minden időben felmerült kérdések megoldása oly sok időt vett el, azt együl azon eljárásnak tulajdoníthassuk, melyet a 48-as ellenzék kifejtett, olykor egész erejét felhasználva az ellen, hogy a kormány javaslatai törvényé ne emeltessenek. —

Hogy mennyire volt ez hasznos hajtó, hogy ez által minő javaslatok tárgyalása maradt el, hogy az ország képviselői hazánk érdekébe miért nem voltak képesek többet munkálni, annak felelőségét az ellenzék vállalhatja magára. —

Mi egyáltalán soha sem helyeseltük azt, hogy a tanácskozás ily módon buzavonának legyen kitéve, — hisz saját jól felfogott nemzeti érdekünk az, hogy törvényeink a magyar törvényhozás által legyenek megalkotva, mert szabadulni kívánunk azon valóban visszás helyzettől, miszerint egyes ügyeinkben hol alaki,

hol anyagi jogunk a régi absolutikus teremtményeiként szerepeljen. —

Kíváncs ez, mert ok nélküli minden fáradtságunk a nemzetiségekkel szemben, ezek hivatkoznak és méltán azon maradványokra, melyeket a fennjelzett korszaktól örököltünk. —

Meg kell szüntetnünk tehát mindazokat és pedig gyorsan.

Gyulafehérvár szabadelvű pártja mindig jól felfogta a politikai helyzetet, támogatta azon alapot, melytől hazánk fejlődését várni lehet, s azt hisszük támogatni fogja ezentúl is, — polgártársaink egyöntetű akarata fog képviselőt választani, nem féltjük őket semmi ellentétes irányú és rosszakaratu ferdítésektől, — s reméljük, hogy a jövő választás alkalmával újból győzelmesen fog kikerülni annak neve, a ki eddig és oly hosszú időn át városukat képviselte.

Hunyadi emléke.

Most, a mikor a nemzeti ünnepünk és ezredéves kiállításunk nagyobb számban vonzza körünkbe a külföldet: ismét előtérbe tolul, élénkebben érezhetővé válik kulturális életünk egy fájdalmas pontja: a vidék hátramaradottsága a fővárossal szemben. Az itt időző külföldi, a mikor eléggé megnézte a mi nap-nap után fejlődő, gyönyörű, minden ízében modern fővárosunkat mintán konstata, hogy Budapest egyike Europa legisebb fekvésű, legmodernebb nagyvárosainak — a ország többi részét, vidéki központjainkat is ismerni ohajtja.

Felmerül a kérdés: meglehet-e az az idegen elégedve azzal, a mit lát? Diesőségünkre szolgál-e nekünk az, a mit mutathatunk?

A felelet csak tagadólehet.

Kétségtelen tény, tagadni sem lehet, el is mondták, megírták számtalanszor, hogy a rohamosan fejlődő főváros baladásával a vidék fejlődése lépést nem tarthat.

És ez természetes is.

A mi fejlődésünk kezdete, sajnos, nem nyúlik vissza messze múlt időkhöz. Hosszú időközön át hiányoztak e nemzet életében azok a tényezők, melyek a kulturális fejlődésnek feltételei, melyek nélkül modern institucziók felépült baladás lehetetlen. Nem volt meg szabadságunk, nem volt szilárd, megdönthetetlen alapon nyugvó álladalmi életünk.

Mindössze harmincz esztendeje sincs, hogy ez éltető erők birtokában megkezdhetők az ország kulturális emelésének gigászi munkáját. Mi természetesebb, mint hogy az egész erőmegfeszítés, az első évek egész munkája elsősorban a fiatal fővárosnak Budapestnek érdekében történt. Hatalmas, fellendülő központ az ország szívében, hatalmas iparral, kereskedelemmel — ez az eszmény lebegett az első dolgozók szeme előtt. Negyed század alatt két, három emberöltő munkáját végezték; az eredmény impozáns, csodálatos lett.

És e mellett a vidék nem fejlődött. A főváros leköltött minden szellemi és fizikai munkát, még a vidékét is.

Az előbbi viszonyok is a lehetőleg kedvezőtlenek voltak a vidékre nézve. Minálunk sohasem volt meg az a partikularizmus, mely Olasz- és Németországnak politikai tekintetben az egész középkoron át legnagyobb szerezetsétsége volt, megfosztván az országot az egység erejéből; de ha melynek kulturális tekintetben meg volt az az üdvös hatása, hogy teremtett egy csomó központot, mely felé egy-egy nagyobb terület gravitált, mi szükségképen egy-egy ilyen központ felendülésével volt összekötve. A művészet s tudománykedvelő fejedelmek is kivették részüket e központok emelésében.

Ehhez hasonló viszonyok nálunk sohasem voltak: a magyar faj karakterében nem volt kifejlődve sohasem a városok alapítása iránt való hajlam; ezért játszanak nálunk oly jelentős szerepet a német iparúzó elemek a városok alapításában.

A vidék állapota régóta ismeretes, az orvoslás munkája is folyamatban van.

De mintha ez az orvoslás nem volna elég gyors nem volna elég intenzív. Kétségtelen az, hogy a munka

TÁRCSA.

Emlék sorok.

Irta: *Sz. Török István.*

I.

*Ha keblemben virágoskert volna,
Közepben te volnál a Rózsa;
S mikor Érted könyeim peregnék,
Rád hullnának enyhe harmatcseppnek.*

*Óh de az én égő könnyem hervaszt!
Elhervadnál . . . s nem látnál több tavaszt,
Nem sírnék hát ha keblemen volnál;
Feledném, hogy rám is vár a halál!*

II.

*Mit adhatok én emlékül,
Kinek szívében mély bánat ül.
Az érzelmek rég elhagytak,
S barátaitam, a fájdalmak.*

*Szép leányka azt gondoltam
Menyországom szemedben van.
Menyország, de — hej! nem nekem:
Én csak villámát ismerem.*

*E villámtól lesújtottan
Vérzik szívem fájdalmasan.
Számomra már vigasz nincsen;
Szakadj hát meg árva szívem!*

A falu szépsége.

Irta: *Marossy László.*

Gyi te Csinos! . . . Ne te! . . . Azt a jégeukopogóját, vizenballagóját! . . . Gyi te! . . .
A vén Bolond Istók nőgatja nagy tüzesen szűrke

szamarát. Hosszat vág a türelmes állat görhes bordáján, hogy az, szegény, szinte belegyönyöröd a nagy buzdításba. Közbe-közbe megrántja a kőcsmadzagból készült gyeplőszárt, — nagyot csörren a csinos rozsda zablája, hirtelen félrelépten a rongyos kantár s ha a serényen ösztökélt állatot olyan nagy fülekkel nem áldotta volna meg a teremő, hát Istók bácsi mentenlerántja csilla gos fejéről a hetvenhétszer összotákolt-foldolt kantárt.

Zörög — nyikorog a kenetlen kerekű kordély. Mogyoróágból font oldalán szemé-tmaradék hulló gíz, gazát lengeti a hűvös őszi szellő. A vén Istók nap-hosszat a „Feleki“ úrnál fuvarozót a szemétdomb közül s bizony még fordult volna egyet-kettőt, ha a Tarka Biri, egy ráncos töpörödött arcú püpos asszony olyan igen nagyon nem könyörög, hogy hát csak hagyja abban a szeméthordást s „jöjjön“ koporsót vinni.

— Az a nyomorult Julesa lány két nap óta kiterítve fekszik a kamrában, — panaszkodik a Tarka Biri. Feléje se néznek! . . . Kértem a tisztelendő urat, kértem a mester urat, szánakozzanak meg a nyomorultat, temessék el ingyen, azt mondták: a Krisztus koporsó ját sem özik ingyen, hozzam meg a tízenbárom garast, majd akkor eléneklik! . . . No hát megvittem nekik! . . . Úgy koldúltam össze házról házra . . . Hanem most meg nincs, a ki kivigye ezt a szerencsétlent! Magam nem vehetem a vállamra a Szent-Mihály lovát, a koporsó is nehéz, pedig csak négy száll pudvás deszka . . . a Füstös asztalos irgalomból ütötte össze . . . Csak gyűjjék ke Istók bácsi, majd megszolgálom a fáradságát . . . egy fél verdung pálinkát vettem már a zsidótól! . . .

Az irgalom érzete batotta e meg a vén Istókot,

vagy az a fél verdung pálinka buzdította-e föl, — elég az hozzá, hogy kifelé fordította a kordély rúdját s a jámbor Csinos nemsokára Tarka Biri háza felé ügetett, azaz, hogy csak ballagott.

Künn volt az a falu végén, egészen a „Tepény-cses“ aljában. Rozga, alacsony fészek; inkább kunyhó, mint ház. Szalma a teteje, de csak úgy villával ráhánt szalma, a mit ágbogas galyak tartottak össze. A füstös, pondorjás szalma között esőmosta lyukak, itt-ott zöld moha, a csurgós eresz alatt bolondgomba, a sárból tapasztott falon bosszú, fekete barázdák, a miket a kormos szarufáról a zápor festett arra A piszkos falon akkora ablak, mint egy jókora ököl; az ablakban két eszerép fonnyadt rozgmalin, az elhagyatott zúgnak minden disze — éke . . .

Ebben e házban, hátul egy sötét kamrában fe-küdt a falu legszebb leánya Julesa. Nem égett körül gyertya, nem volt a fejénél kereszt, nem borította csipkés szemfödő. A gyalúlatlan deszkából összeültött koporsó feküdt a púszta, nyirkos földön; sarkain keresztos pókok mászkáltak, alatta utálatos férgek-csúsztak, a nedves talajban. A szomorú, sötét zugot a piczi ablaklyukon beszűrődő papvilág csak alig derengte be, mintha a búcsúzó sugarak is féltek volna a nyomor fészektől; a lengedező szellő néha-néha csapott be gyors szárórával a nyitott ajtón, banem ezzel nem tudta elverni a kamara dohos levegőjét. Sívár, ijesztő hely volt ez, — valósággal az inség kriptája . . .

Megjött a pap, vele a kántor. Előttük kőcosz gyerek hozta a hosszú keresztet s a szentelőt. A keresztre most nem kötöttek libegő fehér kendőt, a papnak, kántornak nem adtak bokrétával díszített viasz-

e téren két tényező vállán nyugszik. A míg egyfelől az államnak elmaradhatatlan kötelessége a maga részéről törő mindent megtenni, hogy a vidék fejlődését előmozdítsa: másrészt viszont még sokkal inkább kell, hogy a kulturális és gazdasági fejlődés maguknak a városoknak szívében feküdjék.

És azt hisszük, nem csalódunk, ha e pontnál keresünk a gyógyulás lassúságának okát.

Folyó hó 4-én tartotta meg a történelmi régészeti társulat választmányi ülését, melyen a Hunyadi szobor felállítására az-e körüli gyűjtés is tanácskozás tárgyává tetetett.

Igen szép és magasfokú eszme ez, felsőes gondolat annak emelni szobrot, ki fél századnál tovább a kereszténység védője, az oszmán hatalom terjeszkedésének erős ellensége, a nyugati civilizáció természetes fejlesztésének legnagyobb segítője volt.

A szentimrei hős, ki Gyulafehérvárból intézte a védelmet, ki ugyan itt nyugszik, — ki beismerte azt, hogy e hely az a melyen az oszmán hatalom terjedését megakadályozni kell a végből, hogy a tulajdonképi anyaország mentve legyen méltán megérdemli azt, miként e helyen, a hol minden barbarizmustól mentve van az országos költségen egy díszes emlék állíttassék fel. —

Az ezer éves Magyarország nem törölheti történetéből azon nagy napokat, melyek Erdély történelmére emlékeztetnek — s ha az ország minden része milleniumi emlékekkel látott el, méltán megkövetelhetjük, hogy az anyai magyar vértől áztatott hely, hogy e fejedelmi székhely azon emlékekkel díszíttessék fel, mely történelmével szoros összefüggést képez.

Városi közönségünk is hazafias kötelességének fogja tartani azt, hogy az emlékre áldozat készségét meghezsa. —

Egyleti élet.

Az alsófehérmegyei tört. régész. és természettudományi egyesület választmánya f. hó 4-én Gyulafehérvárt a város ház nagytérképében ülést tartott.

Jelen voltak: Csató János kir. tanácsos alispán, mint elnök, Török Bertalan alelnök dr. Csérni Béla múzeumőr, Csiky László, Csiky Miklós, Gergely, Ignác, Glück Mór, Imets F. Jákó, Issekutz János, Jakabfi Albert, Jónás Adolf, dr. Mohay Sándor, Novák Ferenc, Szalánczi Lőrincz, Straubert Ödön, Zlamál Agoston választmányi tagok és dr. Kóródy Péter titkár. Veszely Károly tb. elnök írásban mentette ki meg nem jelenését.

Elnök meleg szavakban üdvözli a választmány megjelent tagjait s az ülést megnyitja.

Az ülés főtárgyát a Hunyadi-emlék ügyének megbeszélése képezte. E tárgynál Török Bertalan úgy véli, hogy ha a nagy Hunyadi János nevéhez méltó emléket akarunk állítani, szükséges, hogy a gyűjtést minél általánosabbá tegyük. Nyomassunk azért gyűjtőbúrékat, s küldjük el azokat, úgy az egyesek, mint testületek, hez szíves hozzájárulást végett. Keressük fel a milleniumi év eltelté után a magas kormányt e célból. Különböző úgy gondolja, hogy célszerűbb lenne Maros-Szent-Imrén egy obeliszket, Gyulafehérvárt pedig, hol a nagy Hunyadi Jánosnak porai nyugsznak, egy szobrot emelni. Kéri egy bizottság kiküldetését, mely e tervvel tüzetesebben foglalkozván, a következő választmányi ülésen véleményes jelentést tegyen arról. Elnök úr hozzájárul szintén a bizottság kiküldetéséhez. Novák Ferenc azon

véleményben van, hogy elég lenne a marosszentimrei Hunyadi-templomot egy emléktáblával megjelölni, Gyulafehérvárt pedig egy szobrot emelni a nagy nemzeti hőnek; s ha e tekintetben Gyulafehérvár közönsége megkerestetik, minden bizonynyal az eszme pártolásra találанд.

Választmány a felvetett véleményekhez, illetve indítványokhoz hozzájárult, s Török Bertalan elnöke alatt Imets F. Jákó, Novák Ferenc, dr. Mohay Sándor, Straubert Ödön és a titkárból egy bizottságot küldött ki a terv mikénti kivitelének tüzetesebb megbeszélése és véleményes jelentéstétel végett.

Titkár bejelenti, hogy a nagy-nyedi Bethlen főiskola ifjúsága nyári mulatságának tiszta jövedelme 55 frt. 18 krral, Csikvármegye pedig 50 frttal járult a Hunyadi-emlékhez. Mindkettő örömdíszes tudomásul vétetik.

Választmány elhatározza, hogy újjabban felir a cultusminiszteriumhoz hogy az ásatásokra kilátásba helyezett segélyt, kegyesen kiutalni sziveskedjék.

Az Évkönyv nyomtatási költsége az egyesület alaptökéjéből utaltattak ki visszatérítés kötelezettsége mellett.

Köszönettel vette a választmány Elnök úr által az egyesületi könyvtárnak adományozott „Alsófehérmegyei Növény és Állatvilága” című nagybecsű munkáját.

Új tagoknak jelentkeztek 1897 évtől: dr. Farnos Árpád megyei kórházi kezelőorvos, Tóthi Szabó Sándor ny. főorvos és Vajda Lajos állatorvos.

Táviratilag üdvözölte a választmány Téglás Gábor, dévai reáliskolai igazgatót 25 éves működésének tünne alkalmából.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Novák Ferenc és Csiky László úrak kértettek fel.

A sertésvész.

A nagy mértékben dühöngő sertésvész elhárítására az érdekelt lakosságnak illetékes helyen a következő óvszabályok megtartását javasolják.

1. A míg az egészséges sertések esznek, azoknak másod és harmadnaponként az eleségre — minden egyes állatra számítva — egy evők anányi keserű só, vagy glaubersó (csodasó) és nantrom bikarbona gyógyszerek keverékéből kell egy evőkanálnyit adni. Ha pedig kemény ürülékezés mutatkoznék, úgy a fenti szerek naponta adandók mindaddig, míg bigas ürülékezés (ganozás) nem mutatkozik. Ügyelni kell arra, hogy oly sertéseknek, a melyeknél az ürülékezés big, vagy pedig a melyeknél hasmenés mutatkozik, a fenti szerek ne adassanak. Megjegyeztetik e helyütt, hogy a betegségnek első tünete: hányás és székrekedés, — bátyedtség mellett a megbetegedő állat nem eszik, hanem folyton vizet kíván és vizet iszik. Később a hátulsó részével düllöng, tántorogva jár, mire legtöbb esetben hasmenés következik be, a testen vörös pettyek, majd pedig nagyobb foltok támadnak; másoknál pedig a tüdő lesz megtámadva, fujtatásszerűleg lélegzenek és gyakori köhögés észlelhető.

2. A betegség megelőzése szempontjából szintén addig, míg eszik a sertés, a megnedvesített eleségre egy literre számítva, lehetőleg a gyógytárakból beszerzett tisztított terpentin olajból egy kávé kanálnyit, — az ivóvízbe pedig szintén, egy literre számítva egy evőkanálnyit „crezolin” adandó, mely utóbbi szertől a víz tejszerűen megfehéredik.

3. A betegek az egészségesektől szigorúan elkülönítve tartandók, a melyeknek ólja naponta kitisztítandó és 5 százalékos vasgálicz (zöld gálicsal) fellecsolandó. Ezen célból, egy liternyi lanyha vízbe fél kiló

porra tört vasgálic feloldandó s ezen tömény oldatból egy tizedrész adandó egy liternyi vízre, a mely vízzel csirókseprő segélyével, nagyobb ólókna pedig kerti locsolóval az ólak fellecsolandók. A betegek szőlőtrágya és a betegek óljának alomja és eszméj elásandó, illetve elföldelendő.

4. A már egyszer betegeknek mutatózó sertéseknek gyógyszereket beöntés után adni nem javallatik, miután a legnagyobb elővigyázat mellett is a gyógyszer, a helyett, hogy azt az állat lenyelne, sívítás közben a légcsőbe, illetőleg a tüdőbe jut, esetleg rögtön megfulladást, vagy pedig nagyobb fokú tüdőbántalmat okoz, — miért csakis a fent előírt módon cresolinost vizet kell adni. Ha pedig az egy liternyi vízre számított 1 evőkanálnyit cresolinost vizet nem inná, úgy kevesebb esetleg az egy kávékanálnyit adandó, vagy pedig tisztát vizet, hogy az állat ne szomjazzék; egyáltalában a betegek itatására a legnagyobb gond fordítandó s lehető nyugodt és hűvös helyen tartandók. Adni lehet továbbá a betegnek savót, aludttejet, valamint kovasszal savanyított vizet, mibe annyi konyhasó adandó, hogy kissé sós ízű legyen.

5. Oly betegeknek, a melyeknél a hasmenés bekövetkezik, a cresolinost vagy tiszta ivóvízbe porra tört nyers timsó adandó még pedig egy liternyi mennyiségre egy kés hegynyi. — Mibelyt pedig a hasmenés betegek enni kezdenek, úgy a szemes eleségre is egy liternyire számítva, egy kés hegynyi timsó adandó. — Oly lábbadozó betegeknek, a melyeknél inkább a tüdő volt megtámadva s fujtató légzés és köhögés mutatkozik, a következő Recipe szerint — gyógytárban készített porból — egy-egy maréknyi daru vagy meg nedvesített, esetleg megáztatott eleséggel keverve naponta 3-szor egy egy telített kávékanálnyit por adandó.

V.: Pulvis bacc. junip; Pulv. calami arom. aa. grm. 100. Natr. bicarbona soda grm. 200. Antim. crud. grm. 30. Flores sulfur is grm. 50. Kamphor tritae grm. 20. M. f. Pulvis. D. S. naponta 2-szer egy maréknyi eleséggel keverve 1—1 telített kávékanálnyit. Ha a betegek még nem esznek naponta kétszer egy kávé kanálnyit por ugyanannyi zsírral keverve — a nyelvre kenve — adandó. 6. A minden oldalról ajánlott titkos sertésporok, folyadékok használatától óvakodjék minden sertés tulajdonos s ezen szereket sem a betegség megelőzése, sem betegek gyógykezelése céljaiból ne alkalmazzák, mert egyrészt ezen szerek renhszerű régi időkből származnak — a mikor a sertésvész még nem létezett, vagy minden szakismeret nélkül vannak összeállítva, másrészt mint a fentiekből is kiténik — a betegség megelőzése szempontjából, valamint gyógykezelése és az egyes stádiumokban a mutatózó körülmények szerint más más szerekkel történik. A sertésvész, sajnos nem olyan betegség, minek gyógykezelése különös biztató eredménnyel járna, de még kevésbé olyan betegség, a mely bizonyos, titkos univerzális szerekkel volna gyógyítható.

Általában minthogy a sertésvész felett fertőző az elkülönítésre és a tisztaságra a legnagyobb gond fordítandó, valamint legszigorúbban gondoskodni kell arról, hogy a beteg sertések után származó minden hulladék (hányadék és trágya), valamint tartózkodási helyének alomja és szemétyje elásatás után megsemmisíttessék, va-

gyertyát; pusztán volt az egész szertartás, a méla „Circumdederunt”-ot magányosan énekelte a kántor, — s a szemek könnye, szerető szívek zokogása, résztvevő ajkak dala nem vegyült bele. . . .

A püpos Tarka Biri meg a vén Istók töltették a koporsót a rozzant kordélyra. Nem volt valami nagyon nehéz; igen összezsúrt a gyöngye testü lány, csak a csontja meg a bőre maradt meg, mire elszállt belőle a lélek.

A Csinosnak sem kellett megerőltetnie magát. Csöndes türelemmel huzta a koporsót a temető felé. . . . Istók bácsi a saraglyaszegre akasztotta a kőzgyeplőt, hagyta a maga jószántára a jámbort, s csak mikor a döngöletes kápaszkodóhoz értek, buzott a husáng boldogabb végével a högörsző állat feszült gerincére.

— Gyí te Csinos! . . . Ne te! . . .

Fenn a temető végén, közel az árokhoz volt a megásott sir. A parti akácok beléhullatták sárga leveleiket, a sem fűsem fá bokrok hervadt virágai fonnyadó szirmait. Fölötte a szélről vert galyak zörögtek, a himbáló ágak suhogtak, mintha csak zokogtak — sirtak volna. A galyak közt, a rezgő leveleken halványan derengett az alkonyi pírja, utolsó sugarait a görgyökre dobott koporsóra vetve, melyre szerető kez nem dobtak rögtön, az utolsó búcsú fájó jelvényét.

Leeresztették, behantolták ima és könny nélkül. A vén sirás csöndes sohajtozással emlegette komor munkája közben, hogy, hej milyen szép lány volt amikor a szegény Julcsa, a mire aztán Biri neki eresztette a nyelvét s beszélt össze-vissza sokat a szép leány szomorú sorsáról.

Mert hát igen-igen szép leány volt valamikor ez a Julcsa. Szemet kápráztató, szívet babonázó sudár szép leány, a ki után három falu legénysége bomlott. Fekete szemében bűbajos láng égett, piruló arcáról ígézet mosolygott. Fényes, sötét haja, dombor kebele karesu szép termete, hej de sok legénynek megvette a szívet! Sok összeütközés, véres verekedés esett a Julcsáért. Mert hát esalfa, csapodár volt; bitegette ezt is, azt is s nagy kedve tellett abban, ha miatta küzködtek — viaskodtak. Czirálkodó, kaczkai lány volt; kényes a járása, hamis a nézése, csábító a táncza s hej milyen észbontó röpke ölése!

A szegény Nagy Daninak is ezzel vette el az esztét. Ránézett, rá nevetett s mikor táncba mentek, pibegő keblével oda dőlt a legény mellére, égő szíve fölé. . . . Aztán átölelte, s titkon még meg is csókolta tüzesen, kéjesen, a mitől a legény szíve megrészegett. Attól kezdve Nagy Dani rabja lett a lánynak. Rabja-életre halálra. . . . Leste kívánságát, leste gondolatát s meghozott neki mindent, a mire csak vágyott. Fekete hajába cizfra pántlikákat, hóteher nyakára piros klárist-gyöngyöt, rengő vállaira csipkét, selyemkendőt, . . . szörta a pénzt érte, pazarolta jószágát, hiszen életét is föláldozta volna a bódító lányért! . . .

A mint hogy föl is áldozta. . . . Az esti homályban a temető mellett egy rongyos ember bókál-botorkál. Szennyes, zülött alak; mindennapos inség vigyorog le róla. A szeme beesett, az arcája sápadt, vállai gör-

nyedtek s göresös botjára támaszkodva téveteget jár, mint a béna, vagy a szélütött. . . . Nagy Dani. . . . Az egykori szálas, sudár legény, a kit most csak „Bolond Daninak” hinak a faluban. . . .

Szegény Dani, bizony bolond voltál, mikor hajtottál a Julcsa szavára s hittél hitegető, csapodár szívének! Annak a bolondja voltál, annak a bolondja lettél! . . . Csak addig szeretted, a míg gazdag voltál, azután elhagytott hűtlentül, örökre. . . . Elment pávaskodni a cizfra városba, híret sem hallottad. Sokáig vártad-vártad, azután jártál-bujdostál utána, — hiába hasztalan. . . .

Ugy-e, még most is azt keresed?! szived utána sir, lelked csak érte ég, bomlott agyadban emlékével vívódnak kusza gondolataid?! . . .

Most reá találsz: . . . Cizfra város lányát idehozták szegény falu szépsége sirkertjébe. Cizfra nyomorúság zajos vigalmat után beteg, fonnyadtan hazajött meghalni. Most már nem hagy el többé! . . .

A rongyos alak átámsza a temető árkat s bángán bámulja a frissen hantolt új sirt. A szélerősebben kezd zúgni, a hajlongó fák suhogó ágai sirnak, a míg a felbők közt bujkáló hold furesa táncot jár rezgő árnyaikkal. . . .

Fénye oda esik az új sir keresztjére. Sngarai megvilágítják a Czirák Julcsa nevét. . . . A szél sirása, a fák suhogása közé egy éles jaj vegyül s a szegény, bolond ember ott esik össze a kereszt tövében. . . .

almint ügyelni kell arra, hogy idegenek a sertések öljeihez ne közeledjenek. — Elhullás esetén a hulla a betegetől azonnal eltávolítandó és szabályszerű megsemmisítés végett a községi előjárásának bejelentendő. Kövérebb sertések bejelentés, rendőri engedély s ellenőrzés mellett ipari ezélokra — szappanfőzésre — felhasználandók.

Ipar.

A fegyenczipar ellen senki se szólalt föl a képviselőház pénzügyi bizottságában, midőn az igazságügyi tárcza költségelirányzatát tárgyalták. Pedig az igen jó alkalom volt arra, hogy valaki-e kérdést szövegezzen, de úgy látszik, azokban a körökben kevés érzék van az ipari természetű ügyek iránt, s még az oly országos mozgalom sem képes figyelmüket felébreszteni, a milyen csak az imént lefolyt iparos kongresszus volt, a hol pedig a fegyenczipar káros hatását bőven tárgyalták. S pedig a felszólalás annyival indokoltabb lett volna, mert legújabbán jutott nyilvánosságra az igazságügyminiszter azon rendelete, a melylyel a fegyintézeteket a statisztikai adatok kiadásától eltiltotta, a miből azt következtetjük, hogy az igazságügyi kormányzat e kérdésben még az eddigénél is merevebb álláspontra helyezkedett. Ezeknél fogva elvárjuk, hogy majd a képviselőházban tegye valaki szövegezzék az ügyet, a melyre nézve különben a kereskedelmi minisztérium álláspontja azt a reményt nyújtja, hogy nem sokáig az iparosok jogos kívánalmainak megfelelő megoldást nyer.

Az ipari és kereskedelmi tárcza költségelirányzatának bizottsági tárgyalása alatt ipari szempontból az a nevezetesebb körülmény domborult ki, hogy az iparfelügyelők decentralizálásának eszméje az illetékes körökben is annyira megérett, hogy keresztül vitele immár csak pénzügyi kérdéssé zsugorodott. A mint az állam pénzügyi viszonyai engedik, az iparfelügyelők a központból kerületeikbe helyeztetnek ki, a mi ugy az iparfejlesztés, mint az ipari rendészet érdekében régóta kívánatos. Ezen kívül arról és örömmel győződünk meg a kormány iparpolitikájából, hogy jövőre különös gond fordítatik a szakiparoktatás fejlesztésére. Ez az alapja az egész hazai ipar emelésének s ezért megnyugvással vesszük tudomásul, hogy a szakképzett iparosok szaporítása az állam elsőrendű teendői közé emelkedett.

Az iparosok adója. Már egy alkalommal érintettük iparosaink panaszait a nagy adó miatt. S megmondtuk akkor, hogy nem annyira az adó nagy, mint inkább az adóügyek kezelése zaklató és igazságtalan. Példá erre az az eljárás, a mit az adóalap kipuhatólásánál tanusítanak.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1896 október 8.

— **A szabadelvű párt** pénteken e hó 9-én délután 1¹/₂ órákor a sétatéri kioskz termében előleges értekezletet tart.

— **Királyunk nevenapja.** Október negyedikét Ferencz József királyunk nevenapját ünnepsszámba veszi minden magyar hazafi. Országszerte megülték e napot áldást és hosszú életet kérve az ősz uralkodó, fejére. Városunkban is ez alkalomból vasárnap délelőtti 9 órákor a székesegyházi templomban ünnepi istentisztelet volt. Az ünnepi misét Föbián Sándor kanonok mondotta fényes papi segédlettel, a növendékpapok énekkara pedig Resch György karnagy vezetése alatt. Clósz C-dur miséjét adta elő. Az istentiszteleten a helybeli tisztikar és városunk összes hatóságai résztvettek.

— **Áltmann Leo** hegedűművész két évi tanulmányi utjáról e napokban tért vissza városunkba. A magyar kormányának köszönheti, hogy Párisban véghezvitte be tanulmányait, mert tetemes ösztöndíjjal támogatta. Mielőtt ismét a külföldre utazik, hazánk néhány nagyobb városában hangversenyt rendez és reméljük, hogy szülővárosa Gyulafehérvárt első sorban be fogja mutatni művészetét. Ezt annál is inkább várjuk, mivel zsenge korában szülővárosa iparkodott nagy tehetségét méltányolni.

— **A diákok érdekében.** Egy amerikai orvos azt híreszteli, hogy sikerült kitalálni a módját, mint lehetne megszabadítani a diákokat attól a kellemetlen állapottól, melyet az iskolában rövidesen „drukk”-nak neveznek, és a mely azt okozza, hogy a legszorgalmasabb tanuló is annyira megzavarodik, hogy nem tud értelmes feleletet adni. Mindez az idegek izgatottságának a következménye. Megszüntetésére végett az amerikai azt ajánlja, hogy a diákok a vizsga előtt pár napon át vegyenek be naponta háromszor tíz-tíz csepp gelséniumot vagy hat csepp laudanumot. A ki az megteszi, nem veszíti el eszméinek fonalát, feltéve, hogy egyáltalában vannak eszméi.

Gabonaüzlet. (Reich Jenő és társa jelentése.)

A külföldi piacokon a szilárdság tartós és az irányzat emelkedő. A mi piacunkon az üzlet alig változott. Buz a kezdetben lanyba volt, de később az árak emelkedtek. A heti forgalmat 290,000 mmra, a hozatalokat 450,000 mmra tesszük. Rozsot kezdetben 9.15—620, a hét vége felé 9.106.—15 firtal fizették. A rpa alig változott 4—4.25 firtal fizettek érte. Zabot elég jól kínáltak 5.50—6 firt. közt jegyezték: Tengeri 3.85—3.95 firtal kelt el.

C S A R N O K.

Bizonyítékok elégtelensége miatt.

Komor areczsal lépett az ügyvéd a szobába, hol türelmetlenül várta jegyese, az a bájos özvegy, kit ékesszólásával meghódított, mikor megnyerte egyik kétségbeesett pörét.

— Elitelték? kérdezte Hariszné.

— Felmentették, válaszolt a fiatal ember, még mindig komor arezkifejezéssel.

— Hogy örülök ennek. Igaz, hogy az ön remek beszéde után az esküdtek nem is tehettek másképp. Honnan is szedte elő azt a sok bizonyítékot? Mert tudja, míg maga nem mutatta ki oly fényesen a vádlott nő ártatlanságát, én nem voltam olyan bizonyos benne kétkeltem.

— Soha se lehetünk bizonyosak semmiben, je gyezte meg dr. Varga kedvetlenül.

— Igen, míg olyan ügyes ember, mint ön, be nem bizonyítja. Az ön beszéde a bíró lelkiismerete felől valóban nagyszerű volt. Meg is bántam pillanatnyi kétegyemet.

— Mért nem maradt ott, míg kimondták az ítéletet?

— Nem bírtam megállni azt a szörnyű bizonytalanságot. Hát még a szegény vádlottnő.

— Nos, ő már tülegett rajta.

Ah, úgy örülök s ön?

— Oh én is, de beszéljünk másról.

— De hát nem örül annak a gondolatnak, hogy azt a szegény, ártatlan nőt megmentette a haláltól, a bitófától? Hát magok ügyvédek az igazságot semmibe se veszik?

— Eu azt hiszem, hogy igen.

— Ön fáradtnak, rossz kedvtűnek látszik. Tán zongorázzak? Ez csillapítani fogja, mert nyugalomra van szüksége.

— Nyugalom, édes nyugalom már ha csak közelében lehetek. Ön olyan jó, hogy mellette minden rossz még rosszabbnak tűnik fel.

— De mi lehetne rossz édesem, kérdezte a nő vőlegényét, ki daczára elért sikerének oly kedvetlennek látszott. Mi baja?

— Semmi.

— Igazán? — Egy birtelen eszme villant fel Hariszné agyában. — Ön csak nem hiszi, ön csak nem hiszi, hogy az a nő — bűnös volt?

— En nem tudom, mondta Varga szomorúan.

— De hisz ön bebizonyította, hogy nem ő vette azt a mérget.

— Nem is vette. Ott volt már az íróasztalban. De ő használhatta.

— De hogy akadt rá a nászjában, alig hogy baba érkeztek? Es miképpen tudhatta, hogy micsoda lehet ez a por?

— Ha csak előzetesen nem birt róla tudomással.

— De hisz ön kimutatta, hogy az a mérge el volt rejtve egy titkos fiókban. Hiszen evvel győzött meg mindenkit.

— Igazán?

Hát a vádlottnő önnek talán bevallotta, hogy ő a tettes?

— Dehogy!

Kinos szünet állt be a jegyesek közt. Hariszné visszagondolt a tárgyalás menetére, s lassan-lassan elhúzódott az ügyvédtől. Hirtelen kérdezett.

— Emil, maga már ismerte ezt a nőt tárgyalás előtt?

— Ismertem, felelte Varga, míg arezá kezébe temette.

— Még akkor, mikor engem nem ismert?

— Nem láttam, mióta jegyesek vagyunk.

— Dehát elfigyésztünk előtt igen. Találkoztunk vele és velem is. Elbeszélte nekem szerelemről és ostromolta szívemet? Feleljen hát!

— Nem szakíthattam egyszerre. Végetvettem a viszonyunk, mihelyt módomban állt.

— De én szakíthatok azonnal. Nekem módomban áll... és meg is teszem.

Varga nem szólt semmit. Csak tilt a kereveten és bámult maga elé. Hariszné holtbalovány lett, hosszú szünet után megszólalt.

— Arra kérem, doktor úr, hagyjon el. Nem kell félnie, hogy büntetésének majd nyakára küldöm a rendőrséget.

Az ügyvéd felugrott.

— Irma! Az égre kérem... ön nem gondolhat felőlem olyat. Legalább hónapig nem láttam, mielőtt ez a dolog megtörtént. Különben is, ami köztünk történt, csak amolyan „flirt”-féle volt. En nem törődtem sokat vele, ő sem én velem. En némileg lehangolt kedélyállapotban voltam, ő meg...

— Kérem ne mondja tovább, nem érdekel. A lelkiismeretlen ügyvéd meg a gyilkosnő nagyon jól illettek egymásba.

— De ő nem volt rossz nő, Irma! valóban nem ő olyan nagylelkűnek mutatkozott mikor önről szoltam neki.

— Ugy hát neki köszönhettem azt a gyönyörű séges vőlegényemet, az ideáloamat.

— Az égre kérem, hallgasson meg. O azt mondta akkor, hogy szívesen lemond rólam, mert ő is tudta, hogy mi a szerelem. Es akkor mesélte nekem, hogy ez az ember, — a későbbi férje — hogy tette tönkre előbbi vőlegényét, ki aztán megölte magát avval a méreggel, mit ott tartott...

— A titkos fiókban.

— Igen, az íróasztalban, mit a férje megvett akkor, mikor áldozata minden holmiját elárvereztette. O akkor azt mondta, hogy ha egy kanál vízben megfojthatná, megtenné. Nekünk pedig sok boldogságot kívánt frigyünkhez. Es én már eddig is olyan boldog voltam.

Hariszné némán állt. Már azt akarta mondani, hogy ő is boldog volt, de visszaszorította a szavakat. Doktor Varga folytatta:

— Hat hónappal később volt az esküvője avval, ki vőlegényét a halálba kergette. És a nászjában...

— Meghalt.

— Igen. S ő engem kért fel védőnek. S én nem utasíthattam vissza, megszántam szegényt. Iparkodtam kimutatni a bizonyítékok elégtelenségét. Isten bocsásson meg nekünk. Most tudja az igazságot. Boesáson meg és ha már nem akar szenvedni — az ügyvéd kálapiját vette és az ajtó felé közeledett — éljen boldogul...

— Emil!

— Irma! életem! kedvesem! az ügyvéd karjaiba zárta a zokogó nőt, ki könnyei közt reá mosolygott:

— De mindent elmondott? mindent?

— Igen, szavamra mondom, nincsenek ugyan bizonyítékaim...

— Felmentem önt, bizonyítékok elégtelensége alapján.

S - i P - r.

Nyiltér*)

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázattal és színekben, n. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 35 krtól 14 frt 65 kr, méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázattal s. a. t. a megrendelt árú postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat postafordultával küld **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájczba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovatban megjelenő közleményekért felelőiséget nem vállal a szerk.

461—1896 szám bir. végr.

142 1—1

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi IX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közbírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság 6864/896 polg. számú kiküldő végzése által bpesti Fedor Kálmán végrehajtó javára gyfehérvári Tormay Gyula ellen 55 frt 80 kr. tőke, ennek 1896 év január hó 1-ső napjától számítandó 5% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság VIII 19—1896 lefoglalt és 393 ftrra becsült ezen fenni tőke és minden járulékaért felülfoglalás képen lefoglalt többféle értékes hábitutorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 7465—1896. p. sz. kiküldést rendelj végzés folytán helyszínén vagyis Gyulafehérvárt a város háza előtt leendő cszközlésére **1896. ik év október hó 17. ik** napjának délelőtti 10 órája határidőtől kitzítetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. év LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felbivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttnek vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi IX t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1896 ik évi szeptember hó 26-ik napján.

C s i a l á z á r kir. bírósági végrehajtó.

Szabadalmazva minden államban.

Ujdonság!

Csinos
kivitel.Selyem Monogram
kelengyékhez

Feltűnő olcsó.

Minden összeállított monogram
kaphatóNANI ÖDÖN női és férfi divat-
áru üzletében

Gyulafehérvári.

Szőlő és pinczegazdasági
cikkek

a legnagyobb választékban

Különlegességek, francia olasz és honi
gyártmányok. Megbízható, különösen al-
katmasnak bizonyult csupán elsőrendű
cikkek

Olcsó árak

Különösen ajánlom:

francia „Mabille” rendszerű

Borsajtókat

a legnagyobb méretig.

Egyszerű szerkezetű

borsajtók keresztfejjel.

BOGYÓZÓ ROSTAK
BORSZIVATTYUK

SCHOTTOLA ERNŐ, BUDAPEST

pinczegazdasági felszerelések és szőlőgazdasági
cikkek központi üzlete.

VI. Váci körút Fonciére palota.

Hirdetmény.

A török dohány kiviteli-szállítvány-társaság

közbirré teszi, hogy minden es. és kir. különleges
dohánytözsdeben a következő **kipróbált és jól**
nak talált

CZIGARETTA FÉLÉK,

u. m. Nr. 1. En A'Alas, Nr. 2. A'Alas, ugyanaz
Hölgy, illatos szópókával, Nr. 3. Jakas, Nr. 4.
Giubeka, eladatnak. Mindezek a **török dohány**
kiviteli társaság alapszabályai szerint csakis
tisztá egészséges dohányból készítettnek.Az 1895. évi cairoi s az 1896. évi londoni
egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel
s arany éremmel kitüntetve. — Orvosi
tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban
kifutó sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármennyi
csúszos bántalmait, u. m.: **köszvény, csúsz,**
reuma, ischiás, asthma stb. ellen.Hatása némely esetben meglepő, amennyiben
gyakrabban idültabb eseteknél is már egyszeri
bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona
erősebb üveg 2 korona 40 fillér.Főraktárak Budapesten: **Török József**
úr gyógyszer-tárában királyuteza 12. és **dr. Eg-**
ger A. úr gyógyszer-tárában váczikörút 17. sz.
— Ugyanígy a főváros összes s a vidék csaknem
összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerész-nél

S.-A. UJHELY 54 szám

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Ugyanígy: Gyulafehérvárt Nagy Gyula ur
gyógyszertárában.

TEUTSCHER BOROK

KAPHATÓK:

ID. MISS ELBACHER J. B.-nél

GYULAFEHÉRVÁROTT.

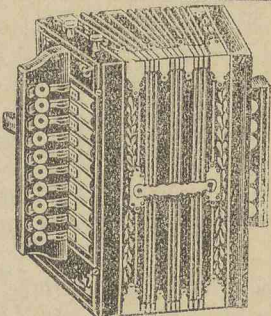

TEUTSCHISCHE WEINE

BEI

J. B. MISSELBACHER SENR.

KARLSBURG.

Csak **4 1/2 frért**

szállítom a világhírű

„BOHEMIA”

huzóharmonikáimat

hosszú billentyűvel és valódi

gyöngyház laposkákka.

Ugyanis ez áll 2 dupla fuvó, 12

erős ránczos fuvó törhetetlen

védő ércszegletekkel.

A hangok egyes plateneken vannak, ennél fogva

egy nagyszerű orgonához hasonló hangot idéz elő a

harmonika.

40 hangú 2 Reg. 15 1/2 x 33 cm. = 4 1/2 frt.

60 " 3 " 17 x 34 " = 5 1/2 "

80 " 4 " 17 1/2 x 34 1/2 " = 6 1/2 "

Megtanulása költségmentes. Portó és pakolás 60 kr.

Képes árjegyzék ingyen.

Schuster C. A. harmoniumkészítő Graslitz Cseh-

ország.

Utánvétel mellett küld. — Visszacserélés elfogadtatik,

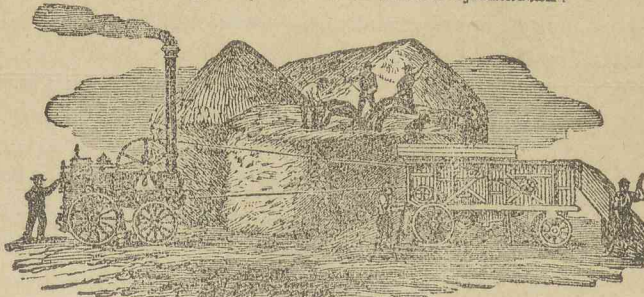
összeköttetés ismétlődéssel kerestetik.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút

63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, továbbá járgány-
cséplőgépek, tisztító-rosták, kon-
kolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.„COLUMBIA” legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-
morzsolók, daráló, őrlő-malmok.

Egyetemes acél-ekék

és minden egyéb

2 és 3 vasúti ekék

gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék kiadásra ingyen és bérmentve küldetnek.

Hirdetések jutányos áron

felvételnek

e lap kiadóhivatalánál

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Mindenütt kapható - 1/2 kiló 25kr.

Mi a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávé?Valódi egészségi és családi kávé, mely
Kathreiner gyártási módja által a ked-
velt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb
előnyeitől, már ez okból különbözik ezen
maláta-kávé minden más hasonló gyárt-
mánytól.A Kathreiner-féle kávé a legizlete-
sebb, legegészségesebb és legolcsóbb
pótkávé. Természetes tiszta gyárt-
mány egész szemekben, miért is felette
előnyösen használható, az örölt s ez okból
a vevő közönség által nem ellenőrizhető
pótkávéval szemben, melyek hatósági vizs-

gálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészen, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét
a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett
minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános
intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt
magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle
kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben meg-
emészthető és egyszersmind a legizletesebb ital.Lelelismereotes gazdasszony vagy anya általában kávéivó, egészsége
érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-
kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben,
melyekkel ma is esájják a közönséget, a vételnél vigyázni
kell a fehér eredeti csomagokon látható névre:

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék magukat rábeszélni
A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott
árúként eladni.